

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
STALNA SLUŽBA U ZABOKU
Zabok, Matije Gupca 22

Poslovni broj P-544/2025.-65.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I R J E Š E N J E

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sutkinji Karolini Balen, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Miljenka Krznara iz Zaboka, Lug Zabočki 92, OIB: 17584940809, kojeg zastupaju Emilija Čibarić i dr. odvjetnici u Odvjetničkom društvu Babić & Čibarić iz Zagreba, protiv tuženika Zagrebačke banke d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, kojeg zastupaju punomoćnici Sanja Porobija i dr. odvjetnici u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon 28. kolovoza 2026. zaključene javne glavne rasprave u nazočnosti punomoćnice tužitelja te punomoćnika tuženika Zvonimira Kalembera Skoke, odvjetnika u Zagrebu, na ročištu za objavu i uručenje presude 11. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 2. ugovora o kreditu broj 3206825200 od 8. lipnja 2006.g. u dijelu u kojem se navodi da je kamatna stopa promjenjiva u skladu s odlukom Banke o kamatnim stopama bez navođenja ikakvih objektivnih parametara za promjenu iste, koji ugovor je zaključen između Miljenko Krznar Zabok, Lug Zabočki 92, OIB: 17584940809 kao korisnika kredita u visini novčanog iznosa od 155.000,00 CHF u protuvrijednosti u kn po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Hrvatske narodne banke važeće na dan plaćanja i tuženice Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473 te stoga isti članak ne proizvodi nikakav pravni učinak za ugovorne stranke.
- II. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 7. istog ugovora o kreditu broj 3206825200 sklopljenog dana 8. lipnja 2006. godine kojim se regulira otplata kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF tečajne liste Hrvatske narodne banke važeće na dan plaćanja, odnosno primjena valutne klauzule (otplate mjesečnih rata vezanu uz tečaj CHF na dan plaćanja mjesečnog otplatnog iznosa ugovorenog u anuitetima) tijekom trajanja otplate po predmetnom ugovoru o kreditu broj 3206825200.

III. Odbija se kao neosnovan kondemnatorni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 isplatiti tužitelju Miljenku Krzнару iz Zaboka, Lug Zabočki 92, OIB: 17584940809 s naslova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem ništetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi iznos od 6.236,07 EUR sa zakonskim zateznim kamatama, kako slijedi:

na iznos od 37,82 eura od 20.11.2007 g. pa do isplate
na iznos od 37,29 eura od 10.12.2007 g. pa do isplate
na iznos od 38,56 eura od 23.01.2008 g. pa do isplate
na iznos od 38,30 eura od 10.02.2008 g. pa do isplate
na iznos od 74,01 eura od 10.03.2008 g. pa do isplate
na iznos od 73,04 eura od 10.04.2008 g. pa do isplate
na iznos od 71,96 eura od 10.05.2008 g. pa do isplate
na iznos od 71,95 eura od 10.06.2008 g. pa do isplate
na iznos od 71,39 eura od 10.07.2008 g. pa do isplate
na iznos od 73,58 eura od 10.10.2008 g. pa do isplate
na iznos od 71,79 eura od 12.09.2008 g. pa do isplate
na iznos od 75,10 eura od 11.10.2008 g. pa do isplate
na iznos od 73,97 eura od 25.11.2008 g. pa do isplate
na iznos od 73,72 eura od 10.12.2008 g. pa do isplate
na iznos od 80,96 eura od 10.03.2009 g. pa do isplate
na iznos od 77,92 eura od 22.04.2009 g. pa do isplate
na iznos od 77,87 eura od 08.05.2009 g. pa do isplate
na iznos od 77,87 eura od 08.05.2009 g. pa do isplate
na iznos od 77,87 eura od 08.05.2009 g. pa do isplate
na iznos od 77,52 eura od 10.07.2009 g. pa do isplate
na iznos od 77,52 eura od 10.07.2009 g. pa do isplate
na iznos od 103,94 eura od 13.08.2009 g. pa do isplate
na iznos od 104,81 eura od 10.09.2009 g. pa do isplate
na iznos od 104,33 eura od 10.11.2009 g. pa do isplate
na iznos od 104,33 eura od 10.11.2009 g. pa do isplate
na iznos od 104,27 eura od 11.12.2009 g. pa do isplate
na iznos od 107,03 eura od 13.01.2010 g. pa do isplate
na iznos od 108,22 eura od 10.02.2010 g. pa do isplate
na iznos od 107,65 eura od 10.03.2010 g. pa do isplate
na iznos od 112,85 eura od 15.06.2010 g. pa do isplate
na iznos od 112,85 eura od 15.06.2010 g. pa do isplate
na iznos od 101,57 eura od 10.07.2010 g. pa do isplate
na iznos od 98,97 eura od 10.08.2010 g. pa do isplate
na iznos od 101,83 eura od 18.08.2010 g. pa do isplate
na iznos od 104,66 eura od 21.09.2010 g. pa do isplate
na iznos od 103,28 eura od 14.10.2010 g. pa do isplate
na iznos od 103,80 eura od 10.11.2010 g. pa do isplate
na iznos od 73,38 eura od 10.12.2010 g. pa do isplate
na iznos od 74,38 eura od 17.01.2011 g. pa do isplate
na iznos od 73,09 eura od 10.02.2011 g. pa do isplate

na iznos od 74,18 eura od 10.03.2011 g. pa do isplate
na iznos od 72,79 eura od 10.04.2011 g. pa do isplate
na iznos od 75,81 eura od 10.05.2011 g. pa do isplate
na iznos od 78,62 eura od 10.06.2011 g. pa do isplate
na iznos od 79,35 eura od 10.07.2011 g. pa do isplate
na iznos od 73,28 eura od 10.08.2011 g. pa do isplate
na iznos od 64,71 eura od 14.09.2011 g. pa do isplate
na iznos od 63,05 eura od 10.10.2011 g. pa do isplate
na iznos od 63,13 eura od 10.11.2011 g. pa do isplate
na iznos od 63,13 eura od 10.12.2011 g. pa do isplate
na iznos od 64,58 eura od 12.01.2012 g. pa do isplate
na iznos od 65,12 eura od 10.02.2012 g. pa do isplate
na iznos od 65,22 eura od 10.03.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,72 eura od 10.04.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,97 eura od 10.05.2012 g. pa do isplate
na iznos od 65,52 eura od 10.06.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,88 eura od 10.07.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,94 eura od 10.08.2012 g. pa do isplate
na iznos od 63,85 eura od 10.09.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,21 eura od 10.10.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,99 eura od 10.11.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,74 eura od 10.12.2012 g. pa do isplate
na iznos od 64,03 eura od 08.02.2013 g. pa do isplate
na iznos od 64,03 eura od 08.02.2013 g. pa do isplate
na iznos od 63,84 eura od 10.03.2013 g. pa do isplate
na iznos od 64,88 eura od 10.04.2013 g. pa do isplate
na iznos od 64,04 eura od 10.05.2013 g. pa do isplate
na iznos od 63,63 eura od 10.06.2013 g. pa do isplate
na iznos od 62,59 eura od 10.07.2013 g. pa do isplate
na iznos od 63,64 eura od 22.08.2013 g. pa do isplate
na iznos od 63,79 eura od 10.09.2013 g. pa do isplate
na iznos od 64,41 eura od 10.10.2013 g. pa do isplate
na iznos od 64,46 eura od 10.11.2013 g. pa do isplate
na iznos od 64,83 eura od 10.12.2013 g. pa do isplate
na iznos od 64,13 eura od 10.01.2014 g. pa do isplate
na iznos od 15,98 eura od 10.02.2014 g. pa do isplate
na iznos od 16,04 eura od 10.03.2014 g. pa do isplate
na iznos od 15,99 eura od 10.04.2014 g. pa do isplate
na iznos od 15,90 eura od 10.05.2014 g. pa do isplate
na iznos od 15,88 eura od 10.06.2014 g. pa do isplate
na iznos od 15,96 eura od 10.07.2014 g. pa do isplate
na iznos od 16,10 eura od 10.08.2014 g. pa do isplate
na iznos od 16,15 eura od 10.09.2014 g. pa do isplate
na iznos od 16,11 eura od 10.10.2014 g. pa do isplate
na iznos od 16,26 eura od 10.11.2014 g. pa do isplate
na iznos od 16,30 eura od 10.12.2014 g. pa do isplate
na iznos od 16,32 eura od 10.01.2015 g. pa do isplate

na iznos od 16,33 eura od 10.02.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.03.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.04.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.05.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.06.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.07.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.08.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.09.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.10.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.11.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.12.2015 g. pa do isplate
na iznos od 16,33 eura od 10.01.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,80 eura od 11.02.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,63 eura od 10.03.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,63 eura od 10.04.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,34 eura od 10.05.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,62 eura od 10.06.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,64 eura od 10.07.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,50 eura od 10.08.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,43 eura od 10.09.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,56 eura od 10.10.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,78 eura od 10.11.2016 g. pa do isplate
na iznos od 17,85 eura od 10.12.2016 g. pa do isplate

Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 isplatiti tužitelju Miljenku Krznaru iz Zaboka, Lug Zabočki 92, OIB: 17584940809, s naslova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem nišetne odredbe o valutnoj klauzuli iznos od 13.956,96 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama, kako slijedi:

na iznos od 3,69 eura od 11.10.2008 g. pa do isplate
na iznos od 45,19 eura od 10.03.2009 g. pa do isplate
na iznos od 23,66 eura od 22.04.2009 g. pa do isplate
na iznos od 23,34 eura od 08.05.2009 g. pa do isplate
na iznos od 23,34 eura od 08.05.2009 g. pa do isplate
na iznos od 23,34 eura od 08.05.2009 g. pa do isplate
na iznos od 20,83 eura od 10.07.2009 g. pa do isplate
na iznos od 20,83 eura od 10.07.2009 g. pa do isplate
na iznos od 14,40 eura od 13.08.2009 g. pa do isplate
na iznos od 18,91 eura od 10.09.2009 g. pa do isplate
na iznos od 16,43 eura od 10.11.2009 g. pa do isplate
na iznos od 16,43 eura od 10.11.2009 g. pa do isplate
na iznos od 16,12 eura od 11.12.2009 g. pa do isplate
na iznos od 30,54 eura od 13.01.2010 g. pa do isplate
na iznos od 36,75 eura od 10.02.2010 g. pa do isplate
na iznos od 33,76 eura od 10.03.2010 g. pa do isplate
na iznos od 60,91 eura od 15.06.2010 g. pa do isplate
na iznos od 60,91 eura od 15.06.2010 g. pa do isplate

na iznos od 80,25 eura od 10.07.2010 g. pa do isplate
na iznos od 64,63 eura od 10.08.2010 g. pa do isplate
na iznos od 81,79 eura od 18.08.2010 g. pa do isplate
na iznos od 98,77 eura od 21.09.2010 g. pa do isplate
na iznos od 90,49 eura od 14.10.2010 g. pa do isplate
na iznos od 93,61 eura od 10.11.2010 g. pa do isplate
na iznos od 111,89 eura od 10.12.2010 g. pa do isplate
na iznos od 120,61 eura od 17.01.2011 g. pa do isplate
na iznos od 109,40 eura od 10.02.2011 g. pa do isplate
na iznos od 118,87 eura od 10.03.2011 g. pa do isplate
na iznos od 106,78 eura od 10.04.2011 g. pa do isplate
na iznos od 133,10 eura od 10.05.2011 g. pa do isplate
na iznos od 157,59 eura od 10.06.2011 g. pa do isplate
na iznos od 164,03 eura od 10.07.2011 g. pa do isplate
na iznos od 269,59 eura od 10.08.2011 g. pa do isplate
na iznos od 176,23 eura od 14.09.2011 g. pa do isplate
na iznos od 158,18 eura od 10.10.2011 g. pa do isplate
na iznos od 158,99 eura od 10.11.2011 g. pa do isplate
na iznos od 159,03 eura od 10.12.2011 g. pa do isplate
na iznos od 174,84 eura od 12.01.2012 g. pa do isplate
na iznos od 180,76 eura od 10.02.2012 g. pa do isplate
na iznos od 181,77 eura od 10.03.2012 g. pa do isplate
na iznos od 176,34 eura od 10.04.2012 g. pa do isplate
na iznos od 179,10 eura od 10.05.2012 g. pa do isplate
na iznos od 185,04 eura od 10.06.2012 g. pa do isplate
na iznos od 178,15 eura od 10.07.2012 g. pa do isplate
na iznos od 178,72 eura od 10.08.2012 g. pa do isplate
na iznos od 166,87 eura od 10.09.2012 g. pa do isplate
na iznos od 170,77 eura od 10.10.2012 g. pa do isplate
na iznos od 179,24 eura od 10.11.2012 g. pa do isplate
na iznos od 176,63 eura od 10.12.2012 g. pa do isplate
na iznos od 168,81 eura od 08.02.2013 g. pa do isplate
na iznos od 168,81 eura od 08.02.2013 g. pa do isplate
na iznos od 166,76 eura od 10.03.2013 g. pa do isplate
na iznos od 178,06 eura od 10.04.2013 g. pa do isplate
na iznos od 168,98 eura od 10.05.2013 g. pa do isplate
na iznos od 164,51 eura od 10.06.2013 g. pa do isplate
na iznos od 153,18 eura od 10.07.2013 g. pa do isplate
na iznos od 164,60 eura od 22.08.2013 g. pa do isplate
na iznos od 166,28 eura od 10.09.2013 g. pa do isplate
na iznos od 172,96 eura od 10.10.2013 g. pa do isplate
na iznos od 173,54 eura od 10.11.2013 g. pa do isplate
na iznos od 177,51 eura od 10.12.2013 g. pa do isplate
na iznos od 169,92 eura od 10.01.2014 g. pa do isplate
na iznos od 164,08 eura od 10.02.2014 g. pa do isplate
na iznos od 166,82 eura od 10.03.2014 g. pa do isplate
na iznos od 164,75 eura od 10.04.2014 g. pa do isplate

na iznos od 160,97 eura od 10.05.2014 g. pa do isplate
na iznos od 160,22 eura od 10.06.2014 g. pa do isplate
na iznos od 163,26 eura od 10.07.2014 g. pa do isplate
na iznos od 168,88 eura od 10.08.2014 g. pa do isplate
na iznos od 170,92 eura od 10.09.2014 g. pa do isplate
na iznos od 169,31 eura od 10.10.2014 g. pa do isplate
na iznos od 175,52 eura od 10.11.2014 g. pa do isplate
na iznos od 177,17 eura od 10.12.2014 g. pa do isplate
na iznos od 177,82 eura od 10.01.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.02.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.03.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.04.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.05.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.06.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.07.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.08.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.09.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.10.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.11.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.12.2015 g. pa do isplate
na iznos od 178,19 eura od 10.01.2016 g. pa do isplate
na iznos od 237,69 eura od 11.02.2016 g. pa do isplate
na iznos od 230,82 eura od 10.03.2016 g. pa do isplate
na iznos od 230,88 eura od 10.04.2016 g. pa do isplate
na iznos od 219,40 eura od 10.05.2016 g. pa do isplate
na iznos od 230,48 eura od 10.06.2016 g. pa do isplate
na iznos od 231,21 eura od 10.07.2016 g. pa do isplate
na iznos od 225,61 eura od 10.08.2016 g. pa do isplate
na iznos od 222,84 eura od 10.09.2016 g. pa do isplate
na iznos od 228,08 eura od 10.10.2016 g. pa do isplate
na iznos od 236,83 eura od 10.11.2016 g. pa do isplate
na iznos od 239,76 eura od 10.12.2016 g. pa do isplate

sve po kamatnoj stopi u visini od 15% godišnje do 31. prosinca 2007. g., a nadalje u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke važeće zadnjeg dana polugodišta koje prethodi tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015. g., a od 1. kolovoza 2015. god. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku 15 dana."

IV. Nalaže se tuženiku Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473 isplatiti tužitelju Miljenku Krznaru iz Zaboka, Lug Zabočki 92, OIB: 17584940809 s naslova povrata zakonskih zateznih kamata na ukupno preplaćene

iznose otplate kredita temeljem nišetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i nišetne odredbe o valutnoj klauzuli iznos od 6.785,65 EUR, a sve kako slijedi:

- na iznos od 38,20 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 37,35 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 37,97 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 37,45 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 71,53 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 69,71 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 67,88 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 66,98 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 65,67 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 65,09 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 64,25 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 69,65 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 64,16 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 63,50 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 104,30 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 82,30 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 81,40 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 81,40 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 81,40 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 76,70 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 76,70 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 90,76 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 93,55 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 88,49 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 88,49 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 86,79 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 97,43 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 101,12 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 97,11 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 112,85 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 112,85 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 116,35 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 102,75 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 114,76 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 124,49 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 116,87 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 117,03 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 107,68 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 110,51 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 101,74 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 105,57 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 96,05 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 109,34 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 120,82 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 121,82 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate

- na iznos od 168,10 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 115,36 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 104,04 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 102,17 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 100,01 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 105,20 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 105,70 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 103,82 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 98,88 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 97,72 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 97,77 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 92,43 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 90,19 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 83,07 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 82,30 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 83,04 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 79,68 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 72,30 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 72,30 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 69,32 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 70,55 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 65,37 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 61,68 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 56,21 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 56,23 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 55,25 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 54,65 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 52,38 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 50,94 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 46,81 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 34,18 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 33,04 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 30,81 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 28,41 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 26,48 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 25,18 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 24,11 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 22,47 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 20,44 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 19,20 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 17,45 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 15,53 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 13,59 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 11,80 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 9,81 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 7,89 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 5,91 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate

- na iznos od 3,99 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 2,21 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate
- na iznos od 0,87 EUR od 29. srpnja 2026. do isplate

sve po kamatnoj stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

- VI. Odbija se kao neosnovan dio zahtjeva tužitelja za isplatom zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos od 6.785,65 EUR tekućom od 12. lipnja 2019. do 29. srpnja 2026.

riješio je

- I. Dopušta se preinaka tužbe tužitelja učinjena podneskom tužitelja od 29. srpnja 2026.
- II. Odbacuje se tužba u dijelu u kojem deklaratorni tužbeni zahtjev tužitelja glasi:
- "Utvrđuje se ništetnim dio odredbe čl. 23. Ugovora o kreditu broj 3206825200 sklopljenog dana 8. lipnja 2006. godine koji glasi: „Potpisom ovog Ugovora ugovorne strane izjavljuju da su upoznate s Općim uvjetima poslovanja Zagrebačke banke d.d. i pristaju na njihovu primjenu te izrijekom potvrđuju da im je pri sklapanju ovog Ugovora uručen primjerak istih. Ugovorne strane pristaju da se u skladu s Općim uvjetima poslovanja Zagrebačke banke d.d. na ovaj ugovorni odnos primjene i sve izmjene i dopune navedenih Općih uvjeta poslovanja koje budu donesene za vrijeme trajanja ovog Ugovora.“ "
- III. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo da je kao korisnik kredita zaključio s tuženikom kao kreditorom 8. lipnja 2006. ugovor o kreditu broj 3206825200 uz valutnu klauzulu u CHF, kojim je tuženik stavio na raspolaganje tužitelju iznos od 155.000,00 CHF koji će se isplatiti u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita, uz rok otplate od 25 godina.

1.2. Poziva se na Zakon o zaštiti potrošača (čl. 49. st. 1. i 50. st. 1.) koji sadrži i odredbe koje su u skladu s Direktivom Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima (u daljnjem tekstu: Direktiva). Ističe da sudovi u Republici Hrvatskoj imaju obvezu tumačenja nacionalnog prava u skladu s pravom Europske unije i ciljem Direktive jer se u protivnom krši obveza iz čl. 288. Ugovora o

funkcioniranju Europske unije kojim je propisano da je Direktiva obvezujuća za svaku državu članicu u pogledu rezultata tj. cilja koji je njima potrebno postići.

1.3. Tužitelju prilikom zaključenja ugovora nije uručena nikakva daljnja dokumentacija poput općih uvjeta banke ili odluke o načinu obračuna kamatne stope, niti mu je objašnjen mehanizam promjene kamatne stope odnosno parametri od kojih ovisi kretanje visine kamatne stope tijekom trajanja razdoblja otplate kredita. Tijekom razdoblja otplate kredita banka je značajno povećavala ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu bez da je omogućila tužitelju da pregovara o visini iste, niti su tužitelju razjašnjeni objektivni parametri uslijed promjene do kojih bi eventualno došlo do opravdane promjene kamatne stope. Takva odredba je neodređena, neodrediva, ništetna i nema pravni učinak na pravni odnos stranaka.

1.4. Poziva se na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u kolektivnom sporu potrošača protiv tuženih banaka, koja je u točki II. potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i na presudu istoga suda poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. te je tužiteljica ovlaštena pozvati se na utvrđenja iz te presude. Poziva se na čl. 502. c Zakona o parničnom postupku i na čl. 138. a Zakona o zaštiti potrošača. U ovom postupku povodom kolektivne tužbe, valutna klauzula i jednostrano promjenjiva kamatna stopa procjenjivane su s aspekta predmeta i cijene ugovora. Rezultat testa transparentnosti i testa poštenosti bio je da su pravomoćnim sudskim odlukama i valutna klauzula u CHF i promjenjiva kamatna stopa utvrđene nepoštenima te stoga i ništetnima te su iste bitni sastojci ugovora, jer su predmet i cijena bitni sastojci ugovora. Uslijed ništetnosti ova dva bitna sastojka ugovora, bez kojih ugovor više ne odgovara volji ugovornih stranaka, ništetan je osnovni ugovor o kreditu.

1.5. Tužitelj se poziva na sudsku praksu Suda Europske unije prema kojoj, između ostalog, potrošač ne smije biti obvezan predmetnim nepoštenim odredbama, da je ključan interes i zaštita potrošača te bi održavanje ugovora o kreditu s takvim odredbama bilo protivno interesima potrošača. Predmet spora je potrošački kredit, nije se radilo o kreditiranju stranom valutom. Ugovori o kreditu zaključuju se redovito prema unaprijed pripremljenim obrascima koji sadrže opće uvjete poslovanja kreditora, a koji sadržavaju odredbe koje ispunjavaju zakonske pretpostavke za nepoštene ugovorne odredbe. Sastavljači općih uvjeta suprotno načelu savjesnosti i poštenja nameću odredbe koje klijenta stavljaju u neravnopravan položaj i koje mu idu na štetu pa tako i odredbe da je korisnik kredita upoznat sa sadržajem općih uvjeta te da ih prihvaća, iako takvi uvjeti ne sadrže dovoljno informacija o uvjetima pružanja usluga. Položaj klijenta banke otežava čitav niz rizika inherentnih ugovorima o kreditu, kao što su kamatni, valutni i tečajni rizik, što dovodi do ugrožavanja velikog broja načela građanskog prava (slobode ugovaranja, ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, savjesnosti i poštenja, pravne sigurnosti).

1.6. S obzirom na utvrđenu ništetnost ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i o promjenjivoj kamatnoj stopi temeljem direktnog učinka kolektivne tužbe, tužitelj traži ovom tužbom razliku između plaćenih anuiteta obračunatih prema tečaju CHF na dan plaćanja pojedinog anuiteta i obračunatih anuiteta prema tečaju CHF na dan isplate

kredita te naknadu za obradu kredita sa zateznim kamatama tekućim na svaki pojedini uplaćeni anuitet u pojedinom mjesecu tijekom vremena plaćanja pa do isplate. Poziva se i na čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima.

1.7. Unatoč provedenoj konverziji kredita, tužitelj ima pravni interes za utvrđenje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi te u konverziji nije utvrđena preplata sukladno stanju predmeta niti je otklonjena neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih stranaka. Činjenica da su određene ugovorne odredbe bile proglašene nepoštenim i ništetnim i zamijenjene novim odredbama, ne može proizvesti učinak smanjenja zajamčene zaštite potrošača.

1.8. Predložio je da sud pozove tuženika na dostavu relevantne dokumentacije po predmetnom ugovoru o kreditu te je postavio manifestacijski zahtjev u skladu s čl. 186. b Zakona o parničnom postupku.

2. Podneskom od 29. srpnja 2026. tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev na način kao u izreci u skladu s nalazom i mišljenjem financijskog vještaka i istog uskladio sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22).

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev tužitelja u pogledu pravne osnove, visine i istaknutih činjenica. Istaknuo je prigovor zastare tražbine za sve iznose dospjele prije 14. lipnja 2014. Smatra da tužitelj ima svu potrebnu dokumentaciju za postavljanje urednog tužbenog zahtjeva te kao stranka ima pristup relevantnoj dokumentaciji. Smatra da nije dokazana ni jedna od pretpostavki za primjenu čl. 186. b st. 3. Zakona o parničnom postupku te je osporio manifestacijski zahtjev, a u međuvremenu je i dostavio traženu dokumentaciju tužitelju. Tužbeni zahtjev je neodređen i očigledno nepodoban za raspravljanje te je predložio odbaciti tužbu, a podredno odbiti tužbeni zahtjev. Predmetni kredit je konvertiran jer su stranke 19. prosinca 2016. zaključile dodatak ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom. Sve tužiteljeve uplate uzete su u obzir prilikom izrade obračuna konverzije i uračunate za otplatu usporednog EUR kredita u skladu s odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju iz 2015. godine (u daljnjem tekstu: ZIDZPK/15). Tuženik je prije objave kalkulatora konverzije bio dužan pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim ZIDZPK te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama. Konverzija kredita nastupila je temeljem očitovanja volje tužitelja da se njegov kredit uz valutnu klauzulu u CHF konvertira u kredit u kunskoj protuvrijednosti EUR u skladu sa ZIDZPK/15 i to nakon što je dobio iscrpne podatke za donošenje informirane odluke o tome hoće li ili neće prihvatiti konverziju uključujući podatak o preplatama iz razdoblja primjene valutne klauzule u CHF i promjenjive kamate u brojčanom iznosu pri čemu je zakonsko rješenje po ZIDZPK/15 bilo od strane zakonodavca i interesnih skupina potrošača naročito propagirano u javnosti, između ostalog, radi trajnog eliminiranja neravnopravnog položaja dužnika u CHF, posljedica velikih tečajnih neravnoteža u odnosu nacionalne hrvatske valute i CHF i rasterećenja općinskih sudova smanjenjem broja tužbi. Tuženik je bio u obvezi zaključiti pravni posao kojim se u pravnom smislu implementirala volja

tužitelja da konvertira svoj kredit. Tužitelj je stavljen u položaj kao da je cijelo vrijeme koristio kredit denominiran u EUR, čime je isključivo po njegovom slobodnom izboru, izjednačen s položajem potrošača koji su se zadužili kreditom u EUR.

3.1. Nadalje je tvrdio da je tužitelj slobodnom voljom prihvatio ponudu tuženika za sklapanjem dodatka broj 1. ugovoru o kreditu čime je tužitelj doveden u položaj kao da je s tuženikom prvobitno sklopio ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR.

3.2. Tuženik je nadalje naveo da su stranke konverzijom riješile sve svoje pravne odnose prije i poslije konverzije na način propisan zakonom. Dodatkom ugovora o kreditu ugovorne strane su suglasnošću volja stvorile novu pravnu osnovu temeljem koje su se sporazumjeli pod kojim će kreditnim uvjetima iskoristiti do tada uplaćene svote. Banka je bila dužna po zakonu izraditi novi otplatni plan i klijentu dostaviti izračun konverzije s prijedlogom novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu, a potrošač je bio slobodan prihvatiti ili ne prihvatiti ponudu. Tužitelj više ne može imati zahtjev zbog stjecanja bez osnove pozivom na uvjete iz ranijeg CHF kredita, što potvrđuje i shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz odluke broj Rev 1172/2018 od 19. ožujka 2019. koje eliminira zahtjeve po osnovi razlike kamata ili tečajnih razlika u slučaju konverzije kredita. Tužitelj je, za razliku od banke, imao punu slobodu izbora pri ponudi konverzije.

3.3. Okolnosti svih dosadašnjih postupaka pred Sudom Europske unije nisu istovjetne okolnostima u ovom i sličnim parničnim postupcima u Hrvatskoj. Konverzija predmetnog ugovora o kreditu u ugovor o kreditu uz valutnu klauzulu u EUR u Republici Hrvatskoj nije bila posljedica intervencije državnog suda u sadržaj ugovora o kreditu, kao ni posljedica intervencije zakonodavca u sadržaj ugovora između stranaka na način da bi potrošač bio prisiljen prihvatiti konverziju.

3.4. Oспорio je tužitelju svojstvo potrošača. Iz ugovora proizlazi da je tužitelj sredstva kredita koristio radi adaptacije kuće. No, na adresi tužitelja registriran je Nogometni klub Hrvatsko zagorje, tužitelj nije prosječni potrošač, već je poduzetnik, osnivač je, član ili direktor nekoliko društava.

3.5. Predložio je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

4. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u ugovor o namjenskom kreditu na str. 9-11 spisa, u dopis tužitelja na str. 8 spisa, u izvadak iz zemljišne knjige na str. 12 spisa, u obavijest o izračunu efekata konverzije na str. 15 spisa, u pregled promjena kamatnih stopa po kreditu na str. 16 spisa, u promet po kreditu na str. 17-23 spisa, u podatke o kamatnoj stopi i efektivnoj kamatnoj stopi na str. 24-30 spisa, u dodatak ugovoru o kreditu na str. 31-35 spisa, u efektivne kamatne stope na str. 36-49 spisa, u dopis tuženika na str. 64 spisa, u izračun konverzije na str. 66-72 spisa, u informativni sažetak izračuna konverzije na str. 74 spisa, u pregled otvorenih stavki na str. 76 spisa, u dokumentaciju tuženika na str. 78-82 spisa, proveo financijsko vještačenje po trgovačkom društvu Centar za financijska vještačenja d.o.o., saslušao predstavnicu financijskog vještaka na glavnoj raspravi i saslušao tužitelja u svrhu dokazivanja.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu ZPP-a) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

5.1. Sud je po čl. 190. st. 2. i 3. ZPP-a dopustio preinaku tužbe kako je to učinio tužitelj podneskom od 29. srpnja 2026. To iz razloga što se ista temelji na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, time da se zahtjev tužitelja meritorno nije promijenio jer se zatezna kamata na preplaćene iznose traži već u tužbi, iako je tužbeni zahtjev u pogledu zahtjeva za zateznom kamatom na preplaćene iznose istim podneskom koncipiran na drukčiji način (u apsolutnom iznosu), s obzirom na u međuvremenu doneseno pravno shvaćanje Vrhovnoga suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2026. vezano uz ovu pravnu materiju. Osim toga, sud istu preinaku smatra i svrsishodnom za konačno rješenje odnosa među strankama, bez obzira na protivljenje tuženika u skladu s čl. 190. st. 3. ZPP-a. Podredno se ističe da se radi i o okolnostima nastalim nakon podnošenja tužbe pri čemu se činjenična osnova nije promijenila.

6. Stranke su kao kreditor i korisnik kredita zaključile 8. lipnja 2006. ugovor o kreditu broj 3206825200. Tužitelju je odobren i isplaćen kredit u kunskoj protuvrijednosti od 155.000,00 CHF obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita. Istim ugovorom ugovoren je rok otplate od 25 godina te je ugovorena promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata koja je tijekom postojanja obveze po ugovoru promjenjiva u skladu s odlukom banke o kreditiranju građana, koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 4,50% godišnje.

7. Nadalje, stranke su dana 19. prosinca 2016. sklopile sporazum temeljem Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju radi provedbe postupka konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR na način i u rokovima propisanim ZIDZPK/15. Neotplaćena glavnica kredita u CHF u skladu s izračunom konverzije iz čl. 2. dodatka ugovoru iznosi 118.543,57 CHF što u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan 30. rujna 2015. iznosi 827.525,63 kn. Na dan 30. rujna 2015. nedospjela glavnica kredita u EUR utvrđena prinudnim umanjnjem stanja tražbine, koja je zakonski učinak konverzije iznosi 79.440,12 EUR. Zbroj uplaćenih iznosa po kreditu u CHF preračunatih u EUR po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan uplate, veći je od zbroja anuiteta po kreditu u EUR u skladu s otplatnim planom za kredit u EUR računajući do 30. rujna 2015. te njihova razlika predstavlja preplatu na taj dan u iznosu od 9.433,17 kn.

8. Sud je prije svega utvrđivao je li tužitelj ugovor sklopio u svojstvu potrošača i u potrošačke svrhe, a što je tuženik osporio tijekom postupka.

9. Prema čl. 3. t. 1. ZZP/03, koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu, potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Nacionalni sudovi država članica Europske unije dužni su

tumačiti nacionalno zakonodavstvo u skladu s pravom Europske unije i obvezujućom praksom Suda Europske unije. U interpretativnoj presudi od 3. rujna 2015., Costea, C-110/14, EU:C:2015:357 Sud Europske unije protumačio je pojam „potrošač“ u smislu čl. 2. t. (b) Direktive 93/13 na način da je istaknuo da bi se, kao što je to navedeno u desetoj uvodnoj izjavi Direktive 93/13, ujednačeni zakonski propisi u području nepoštenih ugovornih odredbi trebali primjenjivati na sve ugovore koji se zaključuju između „prodavatelja robe ili pružatelja usluga“ i „potrošača“, pri čemu su ti pojmovi definirani u čl. 2., t. (b) i (c) Direktive. Prema tim definicijama „potrošač“ je svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenima Direktivom nastupa za potrebe izvan okvira svojeg obrta, poduzeća i profesije, a „prodavatelj robe ili pružatelj usluge“ je svaka fizička ili pravna osoba koja u ugovorima obuhvaćenima Direktivom nastupa u okviru svojeg obrta, poduzeća i profesije, bez obzira na to je li u javnom ili privatnom vlasništvu. Na takvoj definiciji potrošača i prodavatelja robe ili pružatelja usluge temelji se sustav zaštite potrošača u kojem se potrošač u odnosu na prodavatelja robe i pružatelja usluge nalazi u podređenom položaju vezano uz pitanja koja se odnose na mogućnost pregovaranja i na razinu informacija, što dovodi do pristupanja uvjetima koje je prethodno sastavio prodavatelj robe, odnosno pružatelj usluge, bez mogućnosti utjecaja na njihov sadržaj.

9.1. Saslušan u svrhu dokazivanja, tužitelj je iskazao da je predmetni ugovor o kreditu zaključio u privatne svrhe i to kao fizička osoba i to u svrhu adaptacije kuće. To je kuća u kojoj živi. Cjelokupni iznos kredita utrošen je u tu svrhu. Do tada nije imao iskustva s kreditima koje bi zaključivao kao fizička osoba, s obzirom da je bio poduzetnik, ali u tom trenutku nije mogao adaptaciju svoje kuće financirati iz prihoda firme. Njemu je u banci predložen model kreditiranja vezan uz CHF. On tada nije razmišljao o kreditu u CHF. No, novac mu je što prije trebao te su mu u banci od strane muške i ženske osobe predložili uzimanje kredita u kojem je glavnica vezana uz valutu CHF. Banka je sastavila ugovor o kreditu, nije mogao utjecati na ugovorne odredbe, ponuđen mu je njihov ugovor te je trebao samo dostaviti još punomoć svojih roditelja. Kredit je uistinu dobio u vrlo kratkom roku. Nije mu ništa obrazloženo o riziku ugovaranja kredita u kojem je glavnica vezana uz valutu CHF. Takvi krediti su u to vrijeme bili novina, a to ga je začudilo, no, kad se treba novac onda se ne gleda na te stvari. Kasnije ga je iznenadila promjena visine mjesečnih anuiteta. Kad je pitao zašto se kredit ne zaključuje u valuti EUR, rekli su mu da je švicarska valuta popularna i da ako je nešto pouzdano, da je to švicarska valuta. Nije upozoren da Hrvatska narodna banka štiti tečaj kune u odnosu na EUR, a ne u odnosu na CHF. Ne sjeća se upozorenja vezanih uz kamatnu stopu niti je znao da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa. Čak mu se čini da nije dobio niti otplatni plan. Misli da ugovor o kreditu nije detaljno pročitao prije potpisivanja. Mjesečne rate su se drastično promijenile. Kredit je plaćao on, ali je brigu o otplati kredita vodila njegova supruga. Predmetni kredit je konvertiran, a krajem prošle ili ove godine je i otplaćen. Zatvorio je sve svoje kredite. O konverziji se nisu vodili nikakvi pregovori. Dobio je obavijest o prijedlogu konvertiranja kredita kojeg je prihvatio zato jer je EUR bio stabilnija valuta i kako bi zaustavio priču o drastičnom povećanju mjesečnih anuiteta. Prilikom zaključenja ugovora nije mu uručena nikakva dokumentacija poput općih uvjeta banke ili odluka o načinu promjene kamatne stope. Nije mu objašnjen mehanizam promjene kamatne stope. Letimično je, fotografski, pročitao predmetni ugovor o kreditu. Mislio je da će mu kamata biti fiksna. Što se tiče činjenice je li uočio da se u mjesečnim anuitetima kamatna stopa mijenjala odnosno da su se anuiteti povećavali naveo je da je mjesečne

anuitete plaćao automatski što mu nije stvaralo problem dok nije došlo do medijskih napisa u vezi CHF kredita. Njegova supruga je primijetila povećanje anuiteta i rate, a ne sjeća se jesu li zbog toga išli u banku ili se obraćali banci. Što se tiče pojma valutne klauzule naveo je da mu je taj pojam kao poduzetniku bio poznat, ali mu nije bila poznata valuta CHF niti se sjeća je li od banke zatražio pojašnjenje vezano uz tu valutu. Nije pokušao utjecati na ugovorne odredbe vezane uz povećanje kamatne stope niti valutu. Objašnjeno mu je da su takvi krediti u to vrijeme bili trend i da mu je to prilika da brzo dobije novac. Nije tražio otplatni plan vezan uz valutu EUR radi usporedbe. Bio je privatni poduzetnik u vrijeme zaključenja ugovora o kreditu, imao je svoje poduzeće koje se bavilo grafičkom djelatnošću. Zvalo se Honing. Predmetnim kreditom adaptirao je donji stan u kući, krov kuće i kompletnu fasadu kuće odnosno vanjštinu kuće. Poduzeće Honing je bilo registrirano kao trgovačko društvo na adresi u Oroslavju, a potom u Svetom Križu Začretju. Na adresi njegove kuće u Lugu Zabočkom predmetno trgovačko društvo nije nikad bilo registrirano. Nije prigovarao izračunu konverzije.

9.2. Iz predmetnog ugovora o kreditu, dodatka tom ugovoru i iz uvjerljivog i logičnog iskaza tužitelja utvrđeno je da je tužitelj ugovor o kreditu sklopio kao fizička osoba i za vlastite potrebe. Isto proizlazi i iz same svrhe ugovora o kreditu, koji je odobren za adaptaciju kuće.

9.3. Kako je tužitelj sklopio predmetni ugovor o kreditu u svojstvu potrošača i kako je namjena ugovora bila potrošačka, na predmetni slučaj primjenjuju se odredbe Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 96/2003, u daljnjem tekstu: ZZP/03) te utvrđenja iz pravomoćnih presuda, donesenih u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača.

10. U odnosu na nepoštenu ugovornu odredbu o promjenjivoj stopi redovne kamate i valutne klauzule vođen je sudski postupak zaštite kolektivnih interesa potrošača pred Trgovačkim sudom u Zagrebu koji je 4. srpnja 2013. donio presudu poslovni broj P-1401/2012 kojom je utvrđeno da je i tuženik u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak te u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 96/03.) u razdoblju od 10. rujna 2003. do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača

(„Narodne novine“, broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

10.1. Vrhovni sud Republike Hrvatske je 9. travnja 2015. donio presudu poslovni broj Revt-249/14-2 kojom je odbijena, između ostalog, i revizija tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. u dijelu u kojem je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu u pogledu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu redovnu kamatnu stopu koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva.

10.2. Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj U-III-2521/2015, U-III-2536/2015, U-III-2547/2015, U-III-2565/2015, U-III-2603/2015, U-III-2604/2015, U-III-2605/2015 od 13. prosinca 2016. djelomično je prihvaćena ustavna tužba u dijelu valutne klauzule u CHF te je u tom dijelu predmet vraćen Vrhovnom sudu Republike Hrvatske na ponovni postupak.

10.3. Odlučujući ponovno o reviziji, odlukom poslovni broj Revt-575/16 od 3. listopada 2017. Vrhovni sud Republike Hrvatske djelomično je ukinuo dio odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u odnosu na valutnu klauzulu u CHF te je predmet vraćen na ponovno suđenje.

10.4. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je 14. lipnja 2018. donio presudu poslovni broj PŽ-6632/17 kojom je odbijena, između ostalog, i žalba ovdje tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica švicarski franak (valutna klauzula).

10.5. Dakle, pravomoćnom presudom u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača odlučeno je da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužitelja) sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom i drugim internim aktima tuženika te u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita (uključujući i tužiteljice) sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa.

11. Prigovor zastare nije osnovan. Podnošenjem kolektivne tužbe Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača došlo je do prekida zastare. Pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača došlo je do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO-a, zbog čega zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe,

dakle od 13. lipnja 2014. (u odnosu na jednostrano promjenjivu kamatnu stopu) odnosno 14. lipnja 2018. (u odnosu na valutnu klauzulu). Kako je tužba u ovom predmetu podnesena 12. lipnja 2019., to do tada u odnosu na isplatu stečenog bez osnove po osnovi ništetnosti jednostrano promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF nije istekao zastarni rok od pet godina po čl. 225. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., u daljnjem tekstu: ZOO), koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora o kreditu, sukladno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz odluke poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. i objedinjenom pravnom shvaćanju od 31. siječnja 2022. Na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj dana 30. siječnja 2020. godine zauzeto je pravno shvaćanje, koje glasi: „Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Isto potvrđuje i objedinjeno pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 31. siječnja 2022. prema kojem je pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020. doneseno povodom spornih pitanja o zastari restitucijskih zahtjeva u slučaju utvrđenja ništetnosti ugovora općenito, neovisno od već postojećeg utvrđenja o pravnim učincima tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (iz Rev-2245/2017-2) te zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Kod pojedinačnih tužbi na koje se odnose pravni učinci tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti presude donijete povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača.

11.3. Pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO-a te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Pritom se ističe da je zahtjev za zakonskom zateznom kamatom podnesen na sporne iznose već u tužbi.

11.4. Ovakvo shvaćanje početka roka zastare za restitucijske zahtjeve potrošača, kao posljedica nepoštenosti (ništetnosti) ugovorne odredbe je i u duhu prava Europske unije - presuda Suda Europske unije broj C-485/19 od 22. travnja 2021. (LH protiv Profi Credit Slovakia s. r. o.), kojom je presuđeno:

"Načelo djelotvornosti treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se propisuje da se na tužbu koju podnosi potrošač radi povrata neopravdano plaćenih iznosa na temelju nepoštenih odredaba u smislu Direktive Vijeća 93/13/EZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ili odredaba protivnih zahtjevima iz Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ primjenjuje rok zastare (...) koji počinje teći od dana kada je došlo do stjecanja bez osnove." (točka 1. izreke)".

12. Po čl. 138. a ZZP/07, važećeg u vrijeme pokretanja postupka pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, propisan je obvezujući učinak presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. te Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-249/14 od 9. travnja 2015. i Rev-221/2018 od 3. rujna 2019. povodom kolektivne tužbe za zaštitu interesa potrošača.

12.1. Sukladno izričitoj zakonskoj odredbi čl. 502. c ZPP-a ovaj sud vezan je za utvrđenja iz navedenog postupka zaštite kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je ništetna odredba tuženika o promjenjivoj stopi redovne kamate u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva redovna kamata u skladu s promjenama odluke tuženika te način otplate kredita prema kunskoj protuvrijednosti CHF na dan isplate svakog pojedinog anuiteta.

12.2. Isto propisuje i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača iz 2019. koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja ovog parničnog postupka.

13. Kako su odredbe ugovora o kreditu ništetne u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti. Prema čl. 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj 96/03, u daljnjem tekstu: ZZP) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. istog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

13.1. Sud je također uzeo u obzir i pravno shvaćanje koje je Ustavni sud Republike Hrvatske izrazio u svojoj odluci poslovni broj: U-III-4372/2021 od 30. lipnja 2022., slijedom kojeg, ako se odluka o nepoštenosti (ništetnosti) odredaba potrošačkog ugovora o kreditu u pojedinačnom potrošačkom sporu temelji na presumpciji da određenom potrošaču u predugovornoj fazi sklapanja konkretnog ugovora nisu dane odgovarajuće obavijesti o odredbama tog ugovora, a ta okolnost nije bila predmetom dokazivanja i utvrđivanja u kolektivnom sporu, onda su u pojedinačnim potrošačkim sporovima banke ovlaštene tvrditi i dokazivati da su u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o kreditu (unatoč tome što ih nisu utvrdile konkretnim, formularnim ili standardnim ugovorom) ipak na drugi način dale odgovarajuće obavijesti potrošaču o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njegove novčane obveze i da je potrošač unatoč punoj obaviještenosti svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora. U slučaju postojanja takvog informiranog pristanka, na redovnim je sudovima zadaća da u pojedinačnim potrošačkim sporovima provjere na koji način ta okolnost utječe na promjenjivost (direktni učinak) pravomoćnih presuda donesenih u kolektivnom sporu i na ocjenu poštenosti (ništetnosti) odredaba konkretnog ugovora, sve u skladu s temeljnim postupovnim zahtjevima prava na jednakost oružja kako ga tumače i Europski sud za ljudska prava i Ustavni sud Republike Hrvatske, ali i institucionalnim jamstvima prava na

pravično suđenje kao što je pravo na pristup sudu. Osim saslušanja tužitelja, tuženik nije predlagao druge dokaze na ovu okolnost.

14. U odnosu na prva dva postavljena deklaratorna tužbena zahtjeva koja se tiču jednostrano promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF u smislu tečaja te valute na dan isplate svakog mjesečnog iznosa, sud je iste deklaratorne tužbene zahtjeve prihvatio temeljem pravomoćnog utvrđenja da su ništetne takve odredbe predmetnog ugovora o kreditu te se takve odredbe među strankama ne mogu primijeniti.

14.1. U odnosu na treći deklaratorni tužbeni zahtjev valja reći da je dokazivanje uručenja općih uvjeta poslovanja moguće kroz dokazni postupak, ali ne deklaratornim zahtjevom te deklaratorni tužbeni zahtjev za utvrđenje činjenice uručenja općih uvjeta poslovanja i činjenice upoznavanja s njihovim sadržajem nije dopušten. Kako se ista odredba odnosi i na činjenične navode koji ne mogu biti dio tužbenog zahtjeva jer istim tužitelj traži utvrđenje određene činjenice, a ne postojanja odnosno nepostojanja kakvog prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave u smislu čl. 187. st. 1. ZPP-a to je u tom dijelu tužbu zbog nedostataka pravnog interesa valjalo odbaciti.

15. U odnosu na prigovor tuženika stupnjevitoj tužbi valja reći da kad bi se utvrdilo da manifestacijski zahtjev nije osnovan, tada sud ne donosi posebno rješenje kojim odbija taj zahtjev, već je dužan odrediti tužitelju rok za postavljanje određenog zahtjeva kojim će nadomjestiti nekvalificirani odnosno uopćeni kondemnatorni zahtjev sadržan u stupnjevitoj tužbi (čl. 186. b st. 4. i čl. 325. a st. 2. ZPP-a). To rješenje u tom slučaju ima značenje rješenja o rukovođenju postupkom (čl. 311. st. 4. ZPP-a). Ako tužitelj u skladu sa sudskim rješenjem odredi tužbeni zahtjev stupnjevite tužbe, daljnji postupak provodi se kao u povodu svake kondemnatorne tužbe. U tom slučaju će sud konačnom presudom odlučiti o manifestacijskom zahtjevu i o naknadno određenom zahtjevu za isplatu. Dakle, iz sadržaja odredbi čl. 186.b. i čl. 325. a ZPP-a izvodi se zaključak da sud, kad smatra da je prvi od zahtjeva stupnjevite tužbe neosnovan, ne donosi posebno rješenje o odbijanju tog zahtjeva, već na opisani način nastavlja postupak, a zatim odlučuje o tom zahtjevu presudom kojom ujedno odlučuje i o preciziranom drugom zahtjevu stupnjevite tužbe (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske zauzeo u svojoj odluci poslovni broj Revt-247/16 od 22. travnja 2020.).

16. Kako je u ovom konkretnom postupku utvrđeno iskazom tužitelja, kojeg je sud prihvatio kao logičnog i uvjerljivog, da tuženik prije zaključenja predmetnog ugovora o kreditu nije tužitelja informirao o bitnim parametrima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, da je sam tuženik na zahtjev tužitelja za kreditom, samoinicijativno ponudio upravo ovaj kredit tužitelju, prezentirao mu ovaj kredit kao najpovoljniji, da je njegov mjesečni anuitet narastao, da je ugovor o kreditu bio unaprijed pripremljen od strane banke, iz čega proizlazi da je jedino pod ponuđenim uvjetima banke tužitelj mogao dobiti kredit, time je prouzročena neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih stranaka, kako je to utvrđeno u kolektivnom sporu, to je tuženik postupio protivno čl. 81., 82. i 90. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ 96/03). Tužitelj je zbog promjene tečaja tuženiku više platio od onog koliko bi platio da je tečaj zadržan na razini koja je bila u trenutku isplate kredita odnosno po početnom tečaju. Prosječni potrošač nije mogao znati za rizik tečaja CHF, niti su mu temeljem dokaza u spisu mogli

biti poznati mogući rizici nekontroliranog rasta tečaja CHF. Ono što je tuženik kao financijska institucija i dobar gospodarstvenik zasigurno znao ili trebao znati, jest da Hrvatska narodna banka štiti tečaj kune u odnosu na EUR, a ne u odnosu na CHF te je takvu informaciju, da je postupao pažnjom dobrog gospodarstvenika, trebao prezentirati tužitelju kod zaključenja ugovora o kreditu.

16.1. U trenutku zaključenja dodatka ugovoru o kreditu, pravomoćno je bio dovršen postupak po kolektivnoj tužbi kojom je proglašena ništetnom ugovorna odredba koja se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu po jednostranoj odluci banke, dok još uvijek nije bio pravomoćno dovršen postupak u odnosu na ništetnost valutne klauzule.

16.2. Prije i tijekom sklapanja predmetnog ugovora o kreditu tuženik kao trgovac i tužitelj kao potrošač nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom nisu utvrdili egzaktnne parametre i metode izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorne kamate. U predmetnom ugovoru nisu navedeni razlozi za promjenjivost kamatne stope i tečaja valute CHF, koji bi se mogli smatrati načelnim i objektivnim kriterijima koji bi omogućili tužitelju kao potrošaču da provjeri opravdanost razloga za promjenu kamatne stope tijekom razdoblja trajanja kredita, a to se ne može utvrditi niti iz sadržaja tuženikovih općih akata. Zbog navedenog su takve ugovorne odredbe nerazumljive, a time i nepoštene.

16.3. Pitanje zaštite kolektivnih interesa potrošača je, između ostalog, regulirano Direktivom Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a koje odredbe su implementirane i u naše zakonodavstvo Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 78/12) i sada važećim Zakonom o zaštiti potrošača, s time da postoji obveza hrvatskih sudova da tumače nacionalno pravo u duhu prava Europske unije i sveopće njene pravne stečevine, a što uključuje uz ostalo i prasku Suda Europske unije, na što se Republika Hrvatska obvezala sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju koji je u primjeni od 2005. U predmetima C-154/15, C-307/15 i C-308/15 Europski sud je utvrdio i definirao pravila koja vrijede neovisno o tome je li ugovorna odredba proglašena nepoštenom u postupku individualne ili kolektivne zaštite od nepoštenih odredaba, koja kumulativna primjena osigurava potpunu i djelotvornu zaštitu od nepoštenih odredaba suglasno Direktivi 93/13 EEZ. Prvo pravilo o *ex tunc* učincima utvrđenja da je određena ugovorna odredba nepoštena ide u pravcu da ti učinci idu unatrag od trenutka sklapanja ugovora. Smatra se da nepoštena ugovorna odredba nikad nije bila ugovorena tako da ne može imati učinak u odnosu na potrošača te sudsko utvrđenje nepoštenosti takve odredbe mora imati za posljedicu ponovnu uspostavu pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se nalazio da navedene odredbe nije bilo. Drugo pravilo je da proglašenjem ugovorne odredbe nepoštenom za potrošače nastaje subjektivno pravo na restituciju i treće pravilo jest da potrošač ima pravo na punu restituciju svih neosnovano isplaćenih iznosa od trenutka sklapanja ugovora, neovisno o tome kada je utvrđeno da je ugovorna odredba nepoštena.

16.4. Tužiteljev kondemnatorni zahtjev za isplatu je restitucijski zahtjev kao posljedica utvrđenja ništetnim odredbi ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz način i vrijeme otplate

mjesečnih anuiteta i odredbe o jednokratnoj naknadi za obradu kredita sa zakonskom zateznom kamatom.

16.5. Sud smatra da ugovor o kreditu egzistira i bez nišetnih odredbi (presumpcija da nepoštene odredbe nisu nikad ni bile ugovorene), dakle samo s ugovorenom kamatnom stopom od 4,50% godišnje i bez obveze plaćanja anuiteta u kunskoj protuvrijednosti CHF obračunatih po srednjem tečaju tuženika na dan plaćanja.

17. Po čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene nišetnom. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta po osnovi razlike između onoga što je platio po osnovi promjene kamatne stope po odluci banke i valutne klauzule u CHF i onoga što bi bio dužan platiti da se tečaj CHF nije mijenjao.

17.1. Pravo na isticanje nišetnosti se ne gasi i stranka se na nišetnost može pozivati i prigovorom u parnici ili isticanjem deklaratornog tužbenog zahtjeva na utvrđenje nišetnosti.

17.2. Intencija zakonodavca prilikom donošenja ZID ZPK/15 bila je izjednačiti potrošače koji su ugovorili kredite denominirane u CHF s potrošačima koji su ugovorili takve kredite u EUR, a time nije bilo obuhvaćeno obeštećenje potrošača. Vještačenjem je u bitnome bilo potrebno matematički usporediti ono što bi potrošač platio po početnim uvjetima ugovora o kreditu s onim što je uistinu platio uz uvažavanje efekta konverzije, što znači uzevši u obzir ono što je potrošaču konverzijom priznato kao preplata. Time se matematički provjerava je li potrošač prilikom konverzije u potpunosti obeštećen. Zbog toga nedvojbeno postoji pravni interes tužitelja na podnošenje ove tužbe, u skladu s odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. prema kojoj korisnik kredita ima pravni interes i može tražiti utvrđenje nišetnosti pojedinih ugovornih odredbi neovisno o činjenici što je ugovorena konverzija kredita.

18. Radi utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva odnosno utvrđivanja razlike po osnovi valutne klauzule određeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Centar za financijska vještačenja d.o.o.

18.1. Nalazom i mišljenjem vještaka utvrđeno je u osnovnom nalazu i mišljenju financijskog vještaka – trgovačkog društva Centar za financijska vještačenja d.o.o. da je u razdoblju otplate do dana provođenja konverzije kredita zbog promjene kamatne stope u odnosu na kamatnu stopu koja je vrijedila prilikom ugovaranja kredita te promjene tečaja na više i niže u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita ukupno preplaćeno 149.141,47 kn od kojeg iznosa se na preplatu zbog promjene kamatne stope odnosi 46.985,21 kn te zbog promjene tečaja iznos od 102.156, 26 kn.

18.2. U razdoblju otplate do dana provođenja konverzije kredita zbog rasta kamatne stope i tečaja, ukupno je više plaćeno 20.193,03 EUR od kojeg iznosa zbog rasta kamatne stope više je plaćen iznos od 6.236,07 EUR, a zbog rasta tečaja iznad tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita više je plaćen iznos od 13.956,96 EUR. Zbog tečaja koji je bio niži u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita, ukupno je manje

plaćen iznos od 398,51 EUR. Primjenom fiksnog tečaja za konverziju u EUR u razdoblju otplate kredita do dana provođenja konverzije kredita zbog promjene kamatne stope u odnosu na kamatnu stopu koja je vrijedila prilikom ugovaranja kredita do dana 31. prosinca 2013., a od 1. siječnja 2014. u odnosu na kamatnu stopu od 3,23% te promjene tečaja na više i niže u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita ukupno je preplaćeno 19.794,52 EUR od kojeg iznosa se na preplatu zbog promjene kamatne stope odnosi 6.236,07 EUR te zbog promjene tečaja iznos od 13.558,45 EUR.

18.3. U dopunskom nalazu i mišljenju vještak je obrazložio da je izračun zateznih kamata izvršio s danom kada je stvarno provedena konverzija, odnosno na dan kad je kredit prestao biti vezan uz valutu CHF, obzirom da iz dokumentacije samog tuženika proizlazi da je tuženik vršio obračune po kreditu u CHF te iskazivao obveze i namiru po kreditu u CHF do dana provođenja konverzije, a ne do dana 30. rujna 2015. Naime, iz dokumentacije u spisu proizlazi da je tuženik zaključno s uplatom tužitelja u prosincu 2016. vršio obračun po kreditu u CHF te je dana 31. prosinca 2016. izvršio konverziju kredita u EUR. Iz dokumenta Prometi po kreditu/Specifikacija uplata razvidno je da je iskazana glavnica po kreditu u CHF na dan stvarne provedbe konverzije iznosila 111.225,42 CHF, a koji iznos nedospjele glavnice odgovara glavnici nakon dospjeća anuiteta 1. prosinca 2016. Dana 27. svibnja 2026. prošireno vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske donijelo je odluku u predmetu Rev-457/2025-21 koja u točki 26. navodi da potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.

18.4. Uzevši u obzir presudu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. vještak je izračunao zatezne kamate po svakom ukupno preplaćenom mjesečnom iznosu zbog promjene kamatne stope u Tabeli B. (detaljan izračun po razdobljima se daje u Prilog 1.) te u 1 Tabeli C. (detaljan izračun po razdobljima se daje u Prilog 2.) izračun zateznih kamata na svaki mjesečno preplaćeni iznos zbog promjene tečaja na štetu tužitelja po mjesecima i ukupno, te izračun zateznih kamata na ukupno potraživanje u Tabeli D. (detaljan izračun se daje u Prilog 3.) tekućim od dana svakog preplaćenog iznosa do dana izračuna konverzije kredita. U Tabeli A. daje se pregled stopa zateznih kamata koje su korištene za izračune. Prilikom izračuna korištene su odredbe Uredbe o visini stope zatezne kamate, odredbi ZOO i Zakona o kamatama. Temeljem navedenog pri izračunu su korištene odredbe o visini stope zatezne kamate za period od 13. lipnja 2006. do 31. prosinca 2007. sukladno odredbama Uredbe o visini stope zatezne kamate ("Narodne novine", broj 153/04) po stopi od 15% godišnje. Za period od 1. siječnja 2008. nadalje zakonska zatezna kamata se određuje temeljem ZOO i Zakona o kamatama po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje

je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena te na temelju prosječne kamatna stopa na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje uvećano za 3%.

18.5. Primjenom prethodno prikazanih kretanja stopa zateznih kamata vještak je napravio rekapitulaciju izračuna svakog pojedinačno više plaćenog iznosa od dana plaćanja do dana izračuna konverzije, odnosno zaključno s danom koji se navodi u presudi u predmetu Rev-547/2025-21 – 30. rujna 2015. Zatezne kamate na preplaćene iznose zbog promjene kamate u anuitetu obračunate za razdoblje do dana izračuna konverzije kredita iznose 3.417,21 EUR. Zatezne kamate na preplaćene mjesečne iznose zbog promjene tečaja iznad tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita, obračunate za razdoblje do dana izračuna konverzije kredita iznose 3.368,20 EUR. Zatezne kamate, na ukupno preplaćene iznose zbog porasta kamatne stope i promjene tečaja iznad tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita, obračunate za razdoblje do dana izračuna konverzije kredita iznose 6.785,65 EUR.

18.6. Sud je cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje financijskog vještaka jer je isti izrađen temeljem cjelokupne dokumentacije, stručno i objektivno sukladno čl. 258. ZPP-a, time da je tuženik i dalje osporavao pravni osnov. Vještakinja je prethodno obrazložila na glavnoj raspravi svoj nalaz i mišljenje i odgovorila na prigovore tuženika.

19. Odgovor na sporno pravno pitanje ima li tužitelj, nakon sklapanja dodatka ugovoru o kreditu temeljem odredbi ZID ZPK/15, pravo na isplatu iznosa temeljem ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu, dao je Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi i rješenju poslovni broj: Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026., koji odgovor glasi: „Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.“. Vrhovni sud smatra da su stranke iznova od dana konverzije uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, ugovoren među strankama te da je time prestala obveza tuženice (čl. 160. ZOO) na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz opće odredbe obveznog prava (čl. 1111. st. 1. ZOO). ZID ZPK/15 je u odredbama čl. 19. d i čl. 19. e propisao detaljnu, jasnu i transparentnu proceduru koja je prethodila zaključenju ugovora o konverziji, kao i sadržaj tog ugovora pa je tužitelj kao potrošač bio u prilici još prije toga proučiti njegove odredbe. U skladu s navedenim, primjena posebnog propisa (ZID ZPK/15) derogira opće odredbe ZOO o pravnim posljedicama ništetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate te devizne klauzule u CHF, ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza koje su ugovorene valjanim Dodatkom Ugovora o kreditu,

a na način kako je to određeno u ZID ZPK/15. Zato je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom preplaćenih iznosa po osnovi opisanih ništetnih ugovornih odredbi.

19.1. Pritom je potrebno razlikovati preplaćene iznose koji su bili predmet izračuna konverzije, od preplaćenih iznosa koji nisu uzeti u obzir prilikom izračuna konverzije. Na preplatu koja je utvrđena izračunom konverzije i za iznos koje su potrošaču smanjeni budući anuiteti kredita dok se iznos te preplate u potpunosti ne iskoristi, potrošač nema pravo na isplatu zatezne kamate jer prema čl. 19. c st. 1. t. 5. ZID ZPK/15 na njega vjerovnik nije dužan obračunati kamatu niti tečajnu razliku, već njih snosi potrošač.

19.2. Tužitelj u ovom predmetu nije tražio isplatu preplate koja mu je priznata dodatkom ugovoru o kreditu, već isplatu preplaćenih iznosa anuiteta u visini u kojem isti nisu uzeti u obzir prilikom izračuna konverzije, kao razliku stvarno plaćenih anuiteta i anuiteta koje bi platila da je tijekom cijelog razdoblja otplate kredita kamatna stopa iznosila 4,50% godišnje, odnosno bez daljnjih povećanja iste u odnosu na početnu kamatnu stopu u trenutku sklapanja ugovora o kreditu. Izračun konverzije kredita prema odredbama ZID ZPK/15 temeljio se na drukčijim parametrima, od izračuna po kojem je tužitelj tražio isplatu svoje tražbine. Posljedično tome, potrebno je razlikovati i kamate na koje potrošač ima pravo u smislu gore citiranog stava Vrhovnog suda Republike Hrvatske jer potrošač prema takvom stavu ima pravo na isplatu zatezne kamate na preplaćene iznose u vidu razlike stvarno plaćenih anuiteta i anuiteta koje bi platio da je tijekom cijelog razdoblja otplate kredita kamatna stopa redovne kamate ostala na početnoj (inicijalnoj) razini, odnosno bez daljnjih povećanja iste, a nema pravo na isplatu zatezne kamate na preplatu utvrđenu izračunom konverzije, odnosno dodatkom ugovoru o kreditu jer bi to bilo protivno čl. 19. c st. 1. t. 5. ZID ZPK/15.

19.3. Temeljem opisanog stava Vrhovnog suda Republike Hrvatske tužitelj ima pravo na zakonske zatezne kamate na preplaćene iznose mjesečnih anuiteta temeljem ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, koje su financijskim vještačenjem izračunate u apsolutnom iznosu od ukupno 6.785,65 EUR (ako se promatraju samo pozitivne razlike). Tužitelj je posljednjim postavljenim tužbenim zahtjevom zatražio, između ostalog, isplatu upravo navedenog apsolutno izraženog iznosa, slijedom čega je sud prihvatio ovaj dio njegovog tužbenog zahtjeva.

19.4. Sud je, međutim, ocijenio neosnovanim tužbeni zahtjev za isplatu procesnih kamata za razdoblje od 12. lipnja 2019. do 29. srpnja 2026. Prema čl. 31. st. 1. i 2. ZOO-a, na dospelje a neisplaćene zatezne kamate ne teku zatezne kamate, osim kad je to zakonom određeno, a na iznos neisplaćenih kamata mogu se zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. Zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata u apsolutnom iznosu istaknut je u podnesku od 29. srpnja 2026. pa prije toga dana tužitelj nema pravo na isplatu tzv. procesnih kamata te je u tom dijelu sud odbio zahtjev za isplatom procesnih kamata.

20. Pritom ovaj sud smatra da pri izračunu visine tražbine nije moguće uzeti u obzir i tzv. negativne razlike iz vremena kad je tečaj bio niži od početno ugovorenoga. Tuženik nije potrošač, niti se može pozivati na zaštitu koja je potrošačima pružena kolektivnom zaštitom. Sud je ocijenio neosnovanim prigovor tuženika da bi trebalo uzeti u obzir i tzv.

negativne razlike anuiteta, odnosno manje plaćene iznose anuiteta iz razdoblja kad je kamatna stopa bila niža od inicijalne kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu. Tuženik nije istaknuo protutužbeni zahtjev, materijalno-pravni prigovor prijeboja, niti procesno-pravni prigovor radi prebijanja po osnovi negativnih razlika, zbog čega sud nije dužan, a niti ovlašten negativne razlike uzimati u obzir kod izračuna tužiteljičine tražbine. Naime, iz sadržaja i smisla odredbe čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 96/03) ne proizlazi da bi plaćanjem manjih anuiteta u određenom vremenskom razdoblju trajanja ugovora tuženik zbog ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli ostvarivao pravo na povrat u smislu odredbe čl. 1111., 1115. i čl. 323. ZOO-a jer se navedena zakonska odredba odnosi samo na potrošače. Tuženik je banka, tj. financijska institucija čija je osnovna djelatnost pružati usluge u vezi s izdavanjem kredita i sam je tužiteljici nametnuo ugovornu odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi, koja se mijenjala temeljem njegove jednostrane odluke, pa je obračun po nižoj kamatnoj stopi od inicijalne bio tuženikov poslovni rizik, koji mu je bio poznat i na koji je mogao utjecati. Stoga nema pretpostavki da se zaštita pružena korisnicima kredita u kolektivnom sporu primjenjuje i na tuženika. Kako tužitelj ništa nije stekao plaćanjem manjih iznosa anuiteta, niti je bilo kakva imovina tuženika prešla u imovinu tužitelja bez osnove, nisu ostvarena pravila vraćanja stečenog bez osnove, na temelju kojih bi tužitelj bilo što tuženiku trebao vratiti ili za koje bi iznose trebalo umanjiti njegovu tražbinu.

20. Visina stope zakonske zatezne kamate dosuđena je sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a i 215. ZOO-a, a od 1. siječnja 2023. sukladno Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 114/22) te čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 156/2022).

21. Bez obzira na djelomičan uspjeh tužitelja u sporu, koji je kvantitativno manji od uspjeha tuženika, u odnosu na odluku o parničnom trošku, sud smatra da bi u smislu čl. 6. st. 1. i čl. 7. st. 1. Direktive 93/13 te u skladu s načelom djelotvornosti, bilo povrijeđeno pravo tužitelja na zaštitu od ništetnih, odnosno nepoštenih odredaba ugovora u situaciji da zbog traženja te zaštite kao potrošač mora tuženiku naknaditi razmjerni dio troškova postupka. Naime, pri odlučivanju o troškovima parničnog postupka, mora se uvažiti pravno shvaćanje Suda Europska unije izraženo u odluci u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19 (odluka od 16. srpnja 2020.), prema kojem se članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13 te načelo djelotvornosti treba tumačiti na način da im se protivi sustav koji dopušta da dio postupovnih troškova snosi potrošač, ovisno o visini neosnovano plaćenih iznosa koji su mu vraćeni nakon utvrđenja ništavosti ugovorne odredbe zbog njezine nepoštenosti, s obzirom na to da takav sustav stvara znatnu prepreku koja potrošača može odvratiti od ostvarivanja prava na djelotvorni sudski nadzor eventualne nepoštenosti ugovornih odredaba, kako je dodijeljeno Direktivom 93/13 u vezi s čl. 155. ZPP-a te je sud odlučio da u ovom predmetu svaka stranka snosi svoje troškove. To posebno i iz razloga što je prošlo znatno višegodišnje razdoblje u kojem je u vezi predmetne materije sudska praksa bila različita, a pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije bilo poznato do donošenja citirane odluke od 27. svibnja 2026.

22. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zaboku 11. rujna 2026.

Sutkinja
Karolina Balen

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 dana, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Dostaviti:

1. Odvj. Emilija Čibarić, Zagreb
2. Odvj. Sanja Porobija, Zagreb
3. eOglasna ploča suda

Broj zapisa: **9-3088d-040df**

Kontrolni broj: **06735-71882-3b3f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.